

знаменитъ престѣпникъ осъденъ и да ли е станѣло за добра честь нѣкое убійство или нѣкое светотатство, што да могатъ единѣтъ да принесѣтъ потребната жертва на збытъ на лева. Съко друго зрѣлище имъ са виждаше просто и долне сравнително съ честитыѣ тѣзи обстоятелства.

— По мое мнѣніе, заблѣжи единъ отъ присѣтствующыѣ, чело-вѣкъ съ весела физиономія и златарь по заяаята, по мое мнѣніе думамъ, че ако императорътъ е благодушенъ, както казвать, трѣба да ны снабди поне съ единъ Евреинъ.

— Че защо не съ одного отъ новата назарянска ересь? рече единъ философъ. Азъ не проповядамъ безчеловѣчество, но секій бѣзбожникъ, сѣкій който отрича съществуваніето на Зевса е недостоинъ за помплованіе.

— Малко ма е грижа ако нѣкои вѣрва въ помалко или въ по-много богове, отговори златарьтъ, но съвършенното отричанье отъ боговетъ е ужасно и пагубно престѣпление.

— Но онѣзи еретицы, рече Главкъ, не сж, мыслиж, съвсѣмъ безбожници; азъ чухъ че тѣ вѣрвать въ одного бога и въ бѣдѣи животь.

— Много си излѣгънъ, Главке, рече философътъ. Азъ самъ си са разговорихъ съ одного; присмѣ ми ся въ лицето шомъ ма чу че произнесохъ името на Плутона и на Прозерпина.

— Всесилни богове олимпійскы! извика съ ужасъ златарьтъ, че да ли немамы нѣкой отъ тѣзи кошуны въ Помпея?

— Има безъ сумнѣніе, но толкози потаенно са черкувать што е невозможно да ги открие чело-вѣкъ.

Въ туй време Главкъ си обрнж лицето къмъ друга страна и единъ въсторженъ скулпторъ впи въ него очи пълны съ удивленіе,

— Ако да можахы да имамы на арената ей-тогози чело-вѣка! Какъвъ прекрасенъ модель! каквы членове! каква глава! Ето чело-вѣкъ достоинъ за художественното наше изученіе! Защо не го приготвать за лева?

Въ туй разстояніе Фулвій, Римскійтъ онзи поетъ, когото съвре-мечницытъ искахъ да обезсмъртѣтъ, а ный, ако не са опазваше на-стоящія случаи нито быхмы поменжали името му, приближи са вѣжли-во при Главка и му рече:

Главке, любезный Авинянине, ты си дошълъ може бы да послу-шашъ одата ми? О, безъ сумнѣніе ты ми въздавашъ честь, ты който произхождашь отъ мѣсто дѣто простыйтъ разговоръ на хората е по-езія; О, какъ да ти изразѣжъ признателността си? Туй мое твореніе